

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 12/06/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“PHẦN II - CHƯƠNG II - MỤC NÓI RÕ PHƯƠNG PHÁP TU TRÌ” (BÀI MỘT)

Phật nói ra nhiều pháp môn để phù hợp với căn tánh khác nhau của chúng sanh. Chúng ta phải lựa chọn pháp môn phù hợp với căn tánh của mình. Phật Bồ Tát, các vị Tổ Sư Đại Đức cũng đã vì chúng ta mà lựa chọn. Hoà Thượng là người thông tông, thông giáo, Ngài có thể giảng được tất cả các Kinh, thậm chí cả Kinh của các tôn giáo bạn nhưng Ngài một đời gần 70 năm chỉ chuyên tu, chuyên hoằng pháp môn Tịnh Độ. Một lần Hoà Thượng giảng về Thiền cho những người tu Thiền nghe, có người hỏi Hoà Thượng, Ngài giảng Thiền hay như vậy sao Ngài không tu Thiền. Hoà Thượng nói, tôi giảng Thiền để những người có căn tánh phù hợp pháp môn Thiền nghe, còn căn tánh của tôi chỉ phù hợp với pháp môn Tịnh Độ. Hoà Thượng trả lời một cách rất dứt khoát.!

Trong “*Kinh Đại Tập*”, Thích Ca Mâu Ni Phật cũng đã nói: “*Thời kỳ Chánh Pháp giới luật thành tựu. Thời kỳ Tượng pháp thì pháp môn Thiền Định thành tựu. Thời kỳ Mạt pháp thì pháp môn Tịnh Độ thành tựu*”. Thời kỳ Chánh pháp là thời kỳ 500 năm sau khi Phật nhập Niết Bàn. Thời kỳ Tượng pháp là thời kỳ 1.000 năm sau khi Phật nhập Niết Bàn. Thời kỳ Mạt pháp là thời kỳ 10.000 năm sau khi Phật nhập Niết Bàn. Chúng ta đang là thời kỳ đầu của thời kỳ Mạt pháp. Phật cũng đã vì chúng ta mà chọn lựa pháp môn phù hợp với căn tánh của chúng ta.

Hàng ngày, tâm chúng ta luôn nghĩ tưởng lăng xăng, vọng tưởng triền miên. Chúng ta không nhớ niệm câu “*A Di Đà Phật*” vậy thì chúng ta càng không thể giữ tâm không. Chúng ta đề khởi câu “*A Di Đà Phật*” một cách miên mật thì vọng niệm sẽ dần biến mất. Trước khi Phật nhập Niết Bàn, Phật dạy chúng ta: “*Y pháp bất y nhân. Y nghĩa bất y ngữ. Y liễu nghĩa bất y bất liễu nghĩa. Y trí bất y thức*”. “*Y nghĩa bất y ngữ*” là mỗi người có thể diễn đạt ngôn ngữ theo cách khác nhau nhưng quan trọng là ý nghĩa phải thấu tình đạt lý, phù hợp với phong tục tập quán, nhân quả. “*Y liễu nghĩa bất y bất liễu nghĩa*” là chúng ta phải chọn pháp tu phù hợp với căn tánh của chúng ta. Nếu pháp tu phù hợp với căn tánh của chúng ta thì chúng ta mới có thể có thành tựu. Chúng ta không phải bậc thượng căn cũng không phải người hạ căn. Bậc thượng căn thì một nghe ngàn ngộ. Người căn tính hạ ngu thì chân thật nghe và làm theo lời dạy. Chúng ta không phải bậc hạ căn vì chúng ta có nhiều kiến giải. Tổ Sư Đại Đức dạy

chúng ta phải “*học ngu*”. Chúng ta thấy mình không có trí tuệ thì chúng ta phải hướng đến người khác để học tập.

“*Y trí bất y thức*” là chúng ta phải nương vào trí tuệ, đừng nương vào tình cảm. Chúng ta tổ chức sự kiện, chúng ta thường bị cảm tình lôi kéo. Chúng ta không phải người “*vô sự*” thì chúng ta không thể sáng suốt. Phụ huynh, học sinh có thể cảm xúc, các Thầy Cô giáo có thể hòa mình vào trong cảm xúc đó nhưng Ban lãnh đạo phải hoàn toàn tỉnh. Chúng ta hòa trong cảm xúc với mọi người thì chúng ta đã bị động tâm. Hôm qua, khi chúng ta tổ chức sự kiện, tôi chỉ hoà cùng cảm xúc với mọi người ở mức nhất định.

Một lần, khi Hoà Thượng về thăm Lão sư Lý Bình Nam, Lão sư Lý Bình Nam nói với Hoà Thượng: “*Ông phải tin Phật!*”. Hoà Thượng ngạc nhiên, vì Hoà Thượng đã theo Thầy Lý Bình Nam học 10 năm, Ngài đã giảng Kinh nói pháp khắp nơi trên thế giới nhưng Ngài Lý Bình Nam vẫn cho là Ngài chưa tin Phật. Nếu chúng ta tin Phật ở mức độ nào thì sẽ đạt chúng ta sẽ đạt được kết quả ở mức độ đó. Ngày trước, tôi chưa hiểu thấu câu nói này của Lão sư Lý Bình Nam, gần đây, tôi mới có sự thể hội sâu sắc.

Chúng ta tin Phật thì những lời Phật dạy phải là chân lý. Nếu chúng ta làm được theo lời Phật dạy 50% thì chúng ta sẽ có kết quả là 50%. Nếu chúng ta làm được theo lời Phật dạy 100% thì chúng ta sẽ có kết quả là 100%. Không thể nào khác! Nếu chúng ta chỉ làm được kết quả 30% thì chúng ta mới chỉ tin lời Phật 30%. Chuẩn mực của Thánh Hiền cũng như vậy, chuẩn mực của Thánh Hiền cũng đã trải qua thời gian, không gian minh chứng, ai làm được 100% thì kết quả sẽ là 100%, ai làm được 70% thì kết quả sẽ là 70%, ai làm được 30% thì kết quả sẽ là 30%. Chúng ta thường cho rằng chúng ta đã dụng tâm nhưng đó là chúng ta đang vọng tưởng. Chúng ta tổ chức bất cứ sự kiện gì, người lãnh đạo, ban tổ chức phải là người chủ động dẫn đạo hoàn cảnh, không để hoàn cảnh lôi kéo. Chúng ta phải làm được “*cảnh tùy tâm chuyển*”, cảnh phải chuyển theo tâm của chúng ta. Chúng ta để tâm tùy cảnh chuyển thì chúng ta càng làm, càng rơi vào Ma sự.

Chúng ta là ban tổ chức chúng ta không được hòa mình vào hoàn cảnh mà chúng ta phải làm chủ hoàn cảnh. Chúng ta hoàn toàn không phải không có cảm xúc giống như gỗ đá mà chúng ta có cảm xúc nhưng chúng ta kiểm soát được cảm xúc của mình. Chúng ta làm được nhiều sự kiện thành công, chúng ta cảm thấy mình làm tốt thì suy nghĩ của chúng ta đã đặc biệt sai lầm. Chúng ta làm đạt đến chuẩn mực của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền đã dạy thì chúng ta chắc chắn sẽ có kết quả tốt. Chúng ta càng làm thành công thì chúng ta càng phải có tâm tri ân với Phật Bồ Tát với Thánh Hiền. Trước khi Phật nhập Niết Bàn, Phật đã dạy chúng ta: “*Y trí bất y thức*”. Chúng ta không có trí tuệ thì chúng ta phải nương vào trí tuệ của Phật Bồ Tát. Chúng ta nương vào tình

cảm thì chúng ta đã sai. Chúng ta làm theo chuẩn mực Thánh Hiền, Phật Bồ Tát thì chắc chắn kết quả sẽ là như vậy. Chúng ta chưa làm theo thì chúng ta sẽ không có kết quả.

Có những người chưa trải qua quá trình đào tạo về sư phạm, về giáo dục nhưng họ vẫn có thể giáo dục các con theo chuẩn mực của người xưa rất tốt. Chúng ta cho rằng chúng ta đã làm đến được 70% theo lời dạy của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát là chúng ta tự lừa gạt mình, chúng ta thường làm chưa được đến 1%. Ôn đức của người xưa, của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát đối với chúng ta vô cùng to lớn chúng ta phải nỗ lực nhiều hơn. Phần nhiều chúng ta hòa mình vào cảm xúc, ban đầu chúng ta làm chủ cục diện nhưng về sau chúng ta để hoàn cảnh làm chủ. Chúng ta chưa làm được như người xưa nói là: “*Nhận hoá trường không*”. Con nhận bay qua bầu trời không để lại dấu vết. Chúng ta chưa đạt được thì chúng ta càng phải nỗ lực làm. Nếu chúng ta thấy khó nên chúng ta không làm thì chúng ta mãi là phàm phu lục đạo. Hoàn cảnh thực tế chính là môi trường để chúng ta tô luyện, thực tập.

Tôi có đủ sức khoẻ để tham gia tất cả các sự kiện nhưng tôi chỉ tham gia những sự kiện cần thiết. Tôi đặt vé chiều thứ 5 ra Hà Nội, thứ 4 có một vị hiệu trưởng một trường lớn qua thăm hệ thống nên mọi người muốn tôi đặt vé sớm hơn một ngày nhưng tôi muốn mình ở ngoài hoàn cảnh để quan sát. Các Thầy cô đang làm tốt rồi nên tôi sẽ ở nhà để chăm sóc vườn rau. Chúng ta phải xa lìa “*danh vọng lợi dưỡng*”. Những lời khen, lời tán tụng chính là lợi dưỡng. Khi nghe lời khen chê mà chúng ta vui hay chúng ta buồn thì chúng ta đã bị động tâm. Chúng ta luôn dùng tình cảm để khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật. Chúng ta tu học Phật pháp chúng ta phải áp dụng trong mọi hoàn cảnh, khi chúng ta tổ chức sự kiện chúng ta cũng phải áp dụng lời dạy của người xưa.

Phật dạy chúng ta: “*Cảnh tùy tâm chuyển*”. Tôi ngày càng thể hiện sâu hơn câu nói: “*Không được cảm tình làm việc!* Trong “*Kinh Hoa Nghiêm*” nói: “*Học vi nhân sư, hành vi thế phạm*”. Chúng ta học để làm Thầy người, làm để làm ra mô phạm cho người. Mọi người tán Thích Ca Mâu Ni Phật là: “*Thiên nhân chi đạo sư, tứ sanh chi từ phụ*”. Là người Thầy của Trời Người, người Cha của bốn loài. Bốn loài là loài thấp sanh, loài noãn sanh, loài hóa sanh và loài thai sanh. Khi trời nắng, tôi quan sát thấy có một loài vật có bốn chân lên bờ nằm, nó dần dần lột xác trở thành con chuồn chuồn đây chính là loài hóa sanh. Chúng ta muốn làm Thầy của người cũng không đơn giản, nếu chúng ta không cẩn trọng thì chúng ta dẫn chúng sanh đi vào Địa ngục. Có những lúc chúng ta làm giống Bồ Tát nhưng cũng có lúc chúng ta làm như một phàm phu. Hòa Thượng từng nói: “*Chúng ta quán sát xem cách khởi tâm động niệm của chúng ta mà chúng sanh làm theo thì có làm đúng, có phù hợp không?*”. Chúng ta làm sai mà chúng sanh bắt chước làm theo chúng ta thì nhân quả của chúng ta không nhỏ. Chúng ta phải tu học ở ngay mỗi niệm. Trong thời gian của một khảy móng tay có hàng triệu ý niệm vi tế. Chúng ta phải đề khởi công phu mọi lúc mọi nơi. Chúng ta phải làm được đến tiêu chuẩn cao nhất của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền.

Tôi rất cảm xúc với câu nói: “*Bao giờ bằng Phật mới vừa lòng con!*”. Hay trong “*Kinh Sám Hối*” cũng nói: “*Hôm nay con phát tâm không vì phước báu Trời, Người, Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát cũng không mà hôm nay con phát tâm chỉ vì Quả vị Phật*”. Chúng ta thường làm được một chút việc tốt thì chúng ta đã hài lòng, chúng ta làm được việc cũng không phải là do chúng ta tài giỏi. Chúng ta làm theo đúng tiêu chuẩn của Phật Bồ Tát thì chúng ta sẽ có kết quả như vậy chứ chúng ta đừng tự cho là mình có tài năng. Khi chúng ta làm việc chúng ta không mang vọng tưởng của mình vào thì đó đã là may mắn rồi, nếu chúng ta vọng tưởng thì chúng ta sẽ làm hư hại giáo huấn của của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát.

Trong các sự kiện, các con, các phụ huynh có thể cảm xúc nhưng các Thầy Cô giáo, Ban tổ chức chỉ cảm xúc trong mức độ cho phép. Chúng ta sáng suốt thì chúng ta mới có thể phục vụ chúng sanh được tốt hơn. Đây là chúng ta chân thật đền trả được ơn đức của của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát. Chúng ta cho rằng chúng ta làm được như vậy thì kết quả đã là quá tốt nhưng chúng ta vẫn chưa đạt đến tiêu chuẩn của của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát. Nếu sau sự kiện, khi các con trở về nhà, nhiều Bố Mẹ thấy tham gia sự kiện với thái độ tích cực thì khen thưởng, chiều chuộng các con thì các con sẽ quên hết những điều đã học.

Nhiều người tu trì rất nhiều phương pháp nhưng vẫn không thể có thành tựu. Có nhiều người chỉ đi cầu xin để được mua may, bán đắt, khoẻ mạnh sống lâu, nhà Phật không dạy chúng ta làm những điều này. Người xưa nói: “*Nhất ẩm nhất trác mạc phi tiền định*”. Một bữa ăn, một ngụm nước đều do phước trong vận mạng của chúng ta đã định nên chúng ta không cần phải cần cầu. Chúng ta chỉ cần nghe và làm theo lời dạy của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát. Chúng ta làm được 0,8% theo lời dạy của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát thì chúng ta có 0,8% kết quả. Chúng ta làm được 80% theo lời dạy của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát thì chúng ta có 80% kết quả. Chúng ta học lâu ngày thì chúng ta sẽ thể hội được sâu sắc lời dạy của người xưa. Lời dạy của Thánh Hiền đã được không gian, thời gian minh chứng, chúng ta làm đúng thì chúng ta sẽ có kết quả trác tuyệt. Lời của Phật Bồ Tát cũng đã được thời gian, không gian khảo nghiệm, chúng ta làm đúng thì chúng ta sẽ có kết quả vô cùng viên mãn. Những người chỉ làm cho dễ coi thì sẽ không có kết quả.

Đáng lẽ tôi đã mất cách đây 6 năm, tôi nghe và làm theo lời Hoà Thượng nên sức khoẻ của tôi đã chuyển biến tốt dần. Chúng ta có bệnh khổ thường là do nghiệp lực, do oan gia trái chủ chúng ta đã tạo ra từ nhiều đời, nhiều kiếp. Khi tôi bị bệnh, tôi một lòng một dạ niệm câu “*A Di Đà Phật*”, cực lực bố thí, phóng sanh, làm việc lợi ích chúng sanh. Tôi vẫn là phàm phu nên tôi vẫn có ý niệm vì mình nhưng khi ý niệm vừa khởi lên thì tôi đã diệt. Tôi rất cẩn trọng khi phóng sanh để các loài cá nước ngọt, nước mặn, nước lợ có môi trường phù hợp để sống. Rất nhiều người tùy tiện khi phóng sanh, chúng ta thả ốc thả ở giữa dòng sông thì chúng sẽ không thể sống được.

Thời gian khi tôi bị bệnh, hai tay của tôi gần như tàn phế, tôi không thể sử dụng bàn phím nên tôi không thể tiếp tục phiên dịch nên tôi tích cực dạy chữ Hán. Tôi đã dạy hết chương tám của giáo trình “*Nhi đồng học Phật*”. Tôi tích cực bổ thí năng lực, phóng sinh để có thể vượt qua bệnh khổ. Trong các video giảng bài, khi tôi viết chữ Hán lên bảng một tay tôi phải vịn bàn để không bị ngã. Học xong giáo trình chữ Hán, tôi học tiếp 1200 chuyên đề do Hòa Thượng giảng, nhiều lần tôi tưởng chừng như mình không đủ sức khoẻ để học tiếp, nhiều lần tôi không thể thở được. Khi học xong 800 chuyên đề, tôi chấp nhận là tôi có thể ra đi bất cứ lúc nào vì khi đó nếu tôi chết thì chúng sanh cũng không nói là tôi chệnh mảng, lười biếng. Học xong 1200 chuyên đề, tôi học tiếp “*Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục*”, tôi đang học một cách thông thả. Tôi chỉ đặt mục tiêu mình còn sống một ngày thì tận lực hy sinh phụng hiến thêm một ngày.

Nhiều người nói những tiêu chuẩn mà Hòa Thượng dạy quá cao nhưng nếu chúng ta không đạt được những tiêu chuẩn này thì chúng ta không thể làm được như trên “*Kinh Hoa Nghiêm*” đã nói: “*Học vi nhân sư, hành vi thế phạm*”, hay chúng ta cũng không thể làm được Thầy của Trời Người, Cha của bốn loài. Tiêu chuẩn này cao nhưng nếu chúng ta không làm thì chúng ta vẫn là phàm phu trôi lăn trong lục đạo.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!